

چکیده چند پایان نامه داروسازی

دکتر فراز مجاب

گروه فارماکوگنومی، دانشکده داروسازی شهید بهشتی

پایان نامه دانشجویان عمومی و دستیاران تخصصی
دانشکده داروسازی شهید بهشتی اشاره می شود:

در این نوشتار جهت اطلاع داروسازان محترم و سایر
خوانندگان عزیز از پژوهش هایی که در دانشکده های
داروسازی انجام می گیرد، باز هم به چکیده چند

عنوان پایان نامه ۱: بررسی احتمال حضور و تعیین مقدار هیدروکربن های چندحلقه ای
آروماتیک در نمونه های آب معدنی و آشامیدنی در سطح شهر تهران با استفاده از روش
GC/MS و DLLME

نگارنده: رمضان صادقی (پایان نامه دکترای تخصصی سمشناسی)
استادان راهنمای: دکتر حسن بیزان پناه، دکتر فرزاد کیارفرد

تغییر شیوه زندگی مردم و حوادث طبیعی و غیره،
آلاینده هایی مانند هیدروکربن های آروماتیک چند
حلقه ای، تولید و به محیط زیست وارد می شوند.

انسان در شرایط عادی، روزانه حداقل به ۲ تا
۲/۵ لیتر آب سالم برای آشامیدن نیاز دارد. به
دلیل رشد و توسعه صنعتی بسیاری از کشورها،

و $10^{-1} / 35 \text{ ngmL}^{-1}$ بود. میانگین میزان بازیافت آنالیت‌های مورد مطالعه در سه سطح اسپاک مختلف ($10^{-1} / 40, 2 / 15 \text{ ngmL}^{-1}$) در محدوده ۹۰ درصد - ۷۱ درصد قرار داشت. CV درصد مربوط به ۱۲ هیدروکربن آروماتیک چند حلقه‌ای مورد مطالعه بین ۱۷-۵ درصد قرار داشت و (Horwitz ratio) نیز به عنوان شاخصی از تکرارپذیری برای هر یک از آنالیت‌های مطالعه شده کمتر از ۲ بود. دامنه مقادیر عدم قطعیت بین $10^{-2} / 22 \text{ ngmL}^{-1}$ - $10^{-6} / 0 \text{ ngmL}^{-1}$ قرار داشت. همه پارامترهای اعتبارسنجی با حدود مندرج در دستورالعمل شماره ۸۳۶ اتحادیه اروپا مصوب سال ۲۰۱۱ انطباق داشتند. برای حذف اثر ماتریکس از روش رسم منحنی کالیبراسیون با استفاده از نمونه‌های آلوده شده، استفاده شد. روش تکوین و اعتبارسنجی شده با موفقیت برای ردیابی ۱۲ هیدروکربن آروماتیک چند حلقه‌ای در ۵۰ نمونه آب معدنی، ۳۶ نمونه آب آشامیدنی، و ۳۰ نمونه آب مقطر تزریق جمع‌آوری شده از سطح شهر تهران در سال ۱۳۹۱ و ۱۳۹۳ استفاده شد. نتایج این پژوهش نشان داد که غلظت ۱۲ هیدروکربن آروماتیک چند حلقه‌ای موردمطالعه در همه نمونه‌ها (آب لوله‌کشی و آب مقطر تزریقی) پایین‌تر از حدود تعیین مقدار روش (۰/۱۰-۰/۱۳۵ ngmL^{-1}) بود ولی در مورد نفتالین نتایج نشان داد که این ترکیب در همه نمونه‌ها از جمله آب لوله‌کشی و آب مقطر تزریقی وجود داشت. با این حال، نمونه‌ای که فاقد آلودگی به این آنالیت باشد تا از آن بتوان برای رسم منحنی کالیبراسیون و تعیین مقدار نفتالن استفاده کرد، پیدا نشد.

این آنالیت‌ها با بهره‌گیری از عوامل محیطی مانند روان آب‌ها، باد و نزولات جوی در همه نقاط دنیا حتی مناطق غیرصنعتی مانند مناطق قطبی پراکنده شده و در این مسیر آب آشامیدنی نیز می‌تواند آلوده شود. ثابت شده که این ترکیبات می‌توانند باعث بروز سمیت حاد و مزمم در انسان شوند. در خصوص سمیت مزمم با این ترکیبات، سمیت سیستم ایمنی، سمیت تولیدمثلی، سرطان، موتازیسیته، تراتوژنیسیته و اختلال‌های هورمونی گزارش شده است. در نتیجه، تکوین و اعتبارسنجی یک روش آنالیتیکال بهمنظور استخراج، شناسایی و تعیین مقدار هم‌زمان این ترکیبات در آب آشامیدنی ضروری است. در این تحقیق، برای اولین بار در ایران یک روش آنالیز هم‌زمان برای آنالیز ۱۲ هیدروکربن آروماتیک چند حلقه‌ای در آب آشامیدنی، آب معدنی و آب مقطر تزریقی با استفاده از روش DLLME و GC-MS تکوین و اعتبارسنجی شد. اعتبارسنجی روش بر اساس دستورالعمل شماره ۸۳۶ اتحادیه اروپا مصوب سال ۲۰۱۱ انجام شد. برای اعتبارسنجی پارامترهایی چون خطی بودن روش، صحت، دقت، اثر ماتریکس، حد تشخیص (LOD)، حد تعیین مقدار (LOQ) و میزان عدم قطعیت بررسی و با حدود پذیرفته شده مندرج در این دستورالعمل مقایسه شدند. منحنی کالیبراسیون همه هیدروکربن‌های آروماتیک چند حلقه‌ای در سطوح غلظتی $10^{-8} / 8 \text{ ngmL}^{-1}$ - $10^{-2} / 2 \text{ ngmL}^{-1}$ خطی بود و ضریب همیستگی (r^2) آن‌ها در محدوده $0.998 - 0.986$ قرار داشت. مقادیر حد تشخیص و تعیین مقدار هیدروکربن‌های آروماتیک چند حلقه‌ای مورد مطالعه به ترتیب $10^{-3} / 1 \text{ ngmL}^{-1}$ - $10^{-1} / 35 \text{ ngmL}^{-1}$ بود.

عنوان پایان نامه ۲: مقایسه هزینه - اثربخشی درمان بیماران هموفیلی A دارای مهار کننده

با استفاده از دو داروی میانبر جایگزین هم در ایران

نگارنده: مینا گلستانی (پایان نامه دکترای تخصصی مدیریت و اقتصاد دارویی)

اساتید راهنمای: دکتر حمیدرضا راسخ، دکتر عبدالجید چراغعلی، دکتر پیمان عشقی

اساتید مشاور: دکتر جمشید سلامزاده، دکتر گودرزی پور

ارتباط آماری بین متغیرهای نمرات اثربخشی، میزان مقدار مصرفی و موفقیت درمانی نشان دهنده اختلاف آماری معناداری بین گروههای درمانی در پروتکل درمانی F (بیماران تحت درمان با فایبا) در خصوص متغیر موفقیت درمانی بود که این ارتباط در پروتکل A مشاهده نشد. هم‌چنین اختلاف آماری معناداری بین میانگین نمرات اثربخشی در گروههای تحت پروتکل F مشاهده گردید. اثربخشی درمانی پروتکل F و A به ترتیب ۸۹ درصد و ۷۲ درصد بود. میزان هزینه اثربخشی افزایشی (ICER) نیز برابر ۷۳۹، ۸۹۰، ۱۳۰ ریال برای مدیریت یک اپیزود خونریزی به ازای یک واحد اثربخشی بیشتر با فایبا در برابر آریوسون در خط اول درمان بود.

اگرچه نتایج نشان داد که داروی آریوسون گزینه هزینه اثربخشی‌تری نسبت به داروی فایبا در درمان بیماران هموفیلی دارای مهار کننده می‌باشد، اما این دو استراتژی نسبت به یکدیگر undominated می‌باشند به عبارت دیگر، می‌توان گفت هر دو دارو را می‌توان به صورت جایگزین هم به کار برد به شرط آن که هزینه داروی فایبا جهت به کارگیری در خط اول درمان کاهش یابد.

کارآزمایی بالینی حاضر در سایت IRCT با شماره شناسایی No. 2013020612380N1 ثبت گردید.

امروزه از داروهای میانبر (Bypassing Agents) مانند فاکتور هفت نوترکیب (rFVIIa) و پروتروموین تغییض شده فعال (aPCC) جهت درمان اپیزودهای خونریزی در بیماران هموفیلی دارای مهار کننده استفاده می‌شود. با توجه به هموژنتی در اثربخشی و ماهیت داروی آریوسون به نووسون، جهت درمان بیماران هموفیلی با مهار کننده در ایران از آریوسون استفاده می‌گردد. هدف از انجام کارآزمایی بالینی حاضر ارزیابی هزینه اثربخشی داروهای میانبر در درمان بیماران هموفیلی و اجد مهار کننده از منظر نظام سلامت کشور ایران می‌باشد.

یک مطالعه کارآزمایی بالینی چند مرکزی و متقاطع جهت تعیین اثربخشی درمانی در بیماران طراحی گردید. هم‌چنین جهت انتخاب استراتژی درمانی بهینه برای درمان بیماران هموفیلی دارای مهار کننده Decision Analytic Model مدل تحلیل تصمیم‌گیری طراحی شد. اطلاعات مربوط به اثربخشی درمانی در بیماران هم‌چنین اطلاعات هزینه‌ای مربوط به درمان، وارد مدل طراحی شده گردید. در نهایت ICER (Incremental Cost-Effectiveness Ratio) نیز جهت تعیین استراتژی درمانی بهینه محاسبه شد. اطلاعات بالینی و هزینه‌ای ۲۰ بیمار با ۴۰ اپیزود خونریزی استخراج گردیده و وارد مدل تحلیلی گردید.

عنوان پایان نامه ۳: بررسی اثرات ضد اضطرابی عصاره الکلی گیاه Salvia hypoleuca

با استفاده از مدل های تجربی EPM و OFT و LDT در موش سوری

نگارنده: ریحانه علی نژاد (پایان نامه دکتری عمومی داروسازی)

استاد راهنمای: دکتر فراز مجاب

استاد مشاور: دکتر نیما نادری

عصاره گیاه سالویا ہیپولوکا (300 mg/kg, 100, 10, 100 mg/kg) تقسیم شدند. گروه های تحت درمان با گیاه،

از راه دهانی (گواژ) دوزهای مذکور را دریافت کردند؛ به گروه استاندارد، دیازپام و به گروه شاهد، نرمال سالین تحویز شد. موش های هر کدام از گروه های مذکور، ۳۰ دقیقه پس از تجویز دارو، توسط آزمون های ارزیابی اضطراب EPM و LDT مورد بررسی قرار گرفتند.

همچنین در بررسی سمیت عصبی گیاه، گروه های دیگری از موش های سوری باز هم به طور تصادفی به سه گروه تقسیم شدند. گروه ها عبارت بودند از: گروه شاهد (دریافت کننده نرمال سالین) و گروه های درمانی که دو مقدار مختلف از عصاره گیاهی (30 و 300 mg/kg) دریافت نمودند. تمام گروه ها ۳۰ دقیقه پس از دریافت دارو یا حلال، تحت آزمایش با آزمون های Open Field و Rota-Rod قرار گرفتند.

■ یافته ها

در آزمون EPM، موش های دریافت کننده عصاره گیاه در مقادیر 30 و 100 mg/kg ۱۰۰ افزایش معنی داری در زمان حضور و تعداد دفعات ورود به بازوی باز در مقایسه با گروه شاهد نشان دادند

■ مقدمه

بیماری های اضطرابی یکی از شایع ترین بیماری های جهان امروزی به شمار می روند. گیاه سالویا ہیپولوکا یکی از گونه های مریم گلی و از تیره نعنای بوده که در مناطقی از ایران پراکنده است. مطالعات مختلف نشان دهنده داشتن اثرات ضد اضطرابی در گونه های مختلف گیاه Salvia می باشد. سالویا ہیپولوکا همانند دیگر گونه های سالویا دارای اثرات آنتی اکسیدانی است. از آن جا که ترکیبات آنتی اکسیدان اثرات ضد اضطراب دارند؛ بنابراین، می توان انتظار داشت که گیاه سالویا ہیپولوکا دارای اثرات ضد اضطرابی باشد. در طب سنتی ایران از گونه های مختلف مریم گلی به عنوان ضد اضطراب استفاده می شده است. در این مطالعه اثر ضد اضطرابی و آرام بخشی عصاره الکلی تهیه شده از گیاه سالویا ہیپولوکا روی موش سوری مورد بررسی قرار گرفت، همچنین اثر سمی گیاه روی سیستم عصبی نیز بررسی شد.

■ روش کار

در بررسی اثرات ضد اضطرابی، موش های سوری به طور تصادفی به پنج گروه شاهد، استاندارد و گروه های دریافت کننده سه مقدار مختلف از

آزمون Open Field کاهش معنی داری در میزان مسافت طی شده و سرعت حرکت حیوان در هر دو مقدار 30 و 300 mg/kg در مقایسه با گروه شاهد مشاهده گردید.

■ نتیجه گیری

نتایج به دست آمده می تواند بیانگر اثرات ضداضطرابی عصاره هیدروالکلی گیاه مذکور در مدل های موشی اضطراب باشد. البته، بخشی از این اثرات می تواند به دلیل تأثیر عصاره فوق الذکر بر عملکرد حرکتی حیوان باشد هر چند تأثیر عصاره بر تعادل حرکتی حیوان در مقادیر تجویز شده در این مطالعه ناچیز بوده است.

که می تواند بیانگر اثرات ضداضطرابی ناشی از عصاره باشد. موش های دریافت کننده مقدار 300 mg/kg تفاوت معنی داری در پارامترهای ذکر شده در مقایسه با موش های گروه شاهد نشان ندادند. در آزمون LDT گروه دریافت کننده عصاره گیاه با مقدار 30mg/kg به طور معنی داری زمان بیشتری را در قسمت روشن محفظه در مقایسه با گروه شاهد سپری نمود که بیانگر اثرات ضداضطرابی عصاره می باشد. ۱۰ درصد موش ها در مقدار 30 mg/kg و ۲۰ درصد موش ها در مقدار 300 mg/kg عصاره گیاهی از روی میله روتاراد به زمین افتادند که نشان دهنده وجود سمیت عصبی ناچیز در مقادیر مورد استفاده است. با این حال در

عنوان پایان نامه ۴ : ردیابی و تعیین مقدار هیپوکلریت در نمونه های شیر توزیع شده در

شهر تهران

نگارنده: منیره سادات سرکشیگیان (پایان نامه دکترای عمومی داروسازی)

اساتید راهنمای: دکتر حسن بیان، دکتر فرزاد کبارفرد

روشی مبتنی بر اسپکتروفوتومتری UV برای شروع کار انتخاب شده و نهایتاً با اصلاحاتی همراه گشت. اساس روش آزاد شدن ید در نتیجه واکنش هیپوکلریت با یدپتاسیم در محیط اسیدی است. ید آزاد شده به صورت اختصاصی باعث بی رنگ شدن ترکیب تیونین شده و این تغییر رنگ در طول موج ۶۰۰ نانومتر توسط دستگاه اسپکتروفوتومتری UV اندازه گیری می شود. ابتدا این روش در محدوده

هیپوکلریت سدیم یک شوینده خانگی رایج است که اثر ضد میکروبی مناسبی روی طیف وسیعی از میکرو اگانیسم ها دارد. این ماده شیمیایی در صورت افزوده شدن به شیر، باعث کاهش بار میکروبی آن شده و باعث می گردد تا فساد شیر دیرتر نمایان شود. هدف از انجام این مطالعه، دستیابی به روشی مناسب جهت ردیابی و تعیین مقدار هیپوکلریت سدیم در شیر بود که پس از جستجو در مقالات

برده شد. علاوه بر این ۴ آزمون کیفی نشاسته، نمک مازاد، هیپوکلریت و پراکسید هیدروژن نیز روی تمامی نمونه‌ها انجام گرفت. نتایج نشان داد که مقدار هیپوکلریت در تمامی نمونه‌ها کمتر از $100\text{ }\mu\text{g/ml}$ بود. این نتیجه با آزمایش کیفی هیپوکلریت سدیم آغشته شده و عملیات آماده‌سازی روی نمونه‌های شیر با محلول کارز ۲ و سانتریفوژ صورت گرفت و در نهایت: منحنی کالیبراسیون رسم شد. میانگین بازیافت و ضریب تغییرات نسبی، برابر $102/68$ درصد و $4/56$ درصد بود. حد تعیین مقدار نیز برابر $400\text{ }\mu\text{g/ml}$ محاسبه شد. این روش برای تعیین مقدار سطح هیپوکلریت در 60 نمونه شیر، شامل 20 نمونه شیر پاستوریزه، 20 نمونه شیر UHT و 20 نمونه شیر خام تهیه شده از لبینیات سنتی به کار

عنوان پایان نامه ۵: بررسی اثرات ضددردی و ضدالتهابی مشتقات جدید، ۴ -

دی آریل آزتیدین - ۴ - آن با استفاده از آزمون فرمالین در رت

نگارنده: امیر بهروز ابرانی شمیرانی (پایان نامه دکترای عمومی داروسازی)

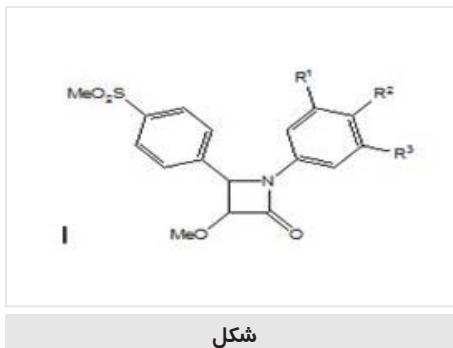
استاد راهنمای: دکتر نیما نادری

استاد مشاور: دکتر افشنین زرقی

عوارض گوارشی کمتر در مصرف طولانی مدت ارجحیت دارند. در این تحقیق اثرات چهار مشتق جدید دی آریل آزتیدینی مهار کننده آنزیم سیکلواکسیژناز ۲ که در مطالعات بروون تنی اثرات مهاری خوبی روی آنزیم سیکلواکسیژناز نشان داده بودند، در جلوگیری از درد التهابی ناشی از تزریق فرمالین مورد بررسی فارماکولوژیک قرار گرفتند.

داروهای ضدالتهابی غیراستروییدی به عنوان یک دسته دارویی مهم جهت رفع حالات التهاب، درد، تب و همچنین در درمان بیماری‌های مختلف مانند آرتربیت روماتویید مطرح می‌باشند. این دسته از داروها دو نوع آنزیم را در بدن مهار می‌کنند: سیکلواکسیژناز ۱ (COX 1) و سیکلواکسیژناز ۲ (COX 2). مهار کنندگان انتخابی COX 2 به علت

$R_2, R_3 = Cl$ علی رغم اثر در آزمایش های برون تنی، اختلاف معنی داری در شدت درد التهابی و کاهش ادم در مقایسه با گروه شاهد نشان ندادند. علت این امر می تواند به خاطر دلایل مختلفی از جمله میزان جذب، توزیع و سایر عواملی که در محیط درون تن روی فراهمی زیستی دارو اثرگذار هستند، باشد.

سپس، برای ترکیبی که بهترین اثر ضددردی را در تست فرمالین نشان داد آزمون تورم پا برای ارزیابی عملکرد ضدالتهابی به کار گرفته شد. همچنین از سلکوکسیب به عنوان داروی استاندارد استفاده شد. تجویز مشتقات دی‌آریل آزیدینی و سلکوکسیب با مقدار 40 mg/kg به صورت تزریق داخل صفاقی نیم ساعت قبل از انجام آزمون صورت گرفت. این چهار مشتق در استخاللهای R_1 و R_2 و R_3 خود تفاوت داشتند. در این میان، MSM که در استخاللهای R_2 خود گروه تیومتیل ($-SMe$) و مشتق MCM که در این جایگاه دارای گروه $COMe$ می باشند، اثر ضددردی معنی دار در آزمون فرمالین و کاهش معنی دار در شدت ادم در آزمون کاراژینان در مقایسه با گروه شاهد نشان ندادند. دو مشتق دیگر MDC ($R_1=H$) و MTO ($R_1, R_2, R_3=OMe$) شامل

عنوان پایان نامه ۶: بررسی اثر خواب آوری پنج گیاه بابونه شهری، اسطوخودوس، نیلوفر، تخم کدو و تخم خیار در مدل تجربی موش سوری
نگارنده: عرفان یکتا (پایان نامه دکترای عمومی داروسازی)
اساتید راهنمای: دکتر مهرداد فیضی، دکتر فراز مجتب
استاد مشاور: دکتر نیما نادری

هیچ مطالعه تجربی اثربخشی این گیاهان داروبی را اثبات نکرده است. در این مطالعه موش های سوری نژاد NMRI در محدوده وزنی $18-25$ گرم مورد استفاده قرار گرفتند. برای ارزیابی اثرات خواب آوری از آزمون فقدان رفلکس righting به

بی خوابی و اختلال های خواب از مشکلات فزاینده در دهه های اخیر می باشند. پنج گیاه بابونه شهری، اسطوخودوس، نیلوفر، تخم کدو و تخم خیار به عنوان تسکین بخش و خواب آور در طب سنتی ایران مورد استفاده قرار گرفته اند، اما تاکنون

قابل توجهی نشان داد. در آزمون فعالیت حرکتی، عصاره‌های بابونه شهری و اسطوخدوس قادر به افزایش حضور موش سوری در بخش مرکزی قفس مورد آزمایش شدند که این امر نشان‌دهنده اثرات احتمالی ضداضطراب این دو عصاره می‌باشد. کاهش فعالیت حرکتی ناشی از تجویز عصاره‌های الكلی می‌تواند به دلیل اثرات سداتیو این عصاره‌ها باشد. در بین گیاهان توصیه شده در طب سنتی ایران، بابونه شهری می‌تواند نامزد مناسبی برای کنترل بی‌خوابی باشد. البته، مطالعات تکمیلی برای بررسی مکانیسم اثر، عوارض سمی و شناخت ترکیبات مؤثره اصلی ضروری است.

دنیال تزریق پنتوباربیتال استفاده گردید. همچنین برای بررسی اثر عصاره‌های اتانولی از گیاهان ذکر شده روی فعالیت حرکتی از آزمون فعالیت حرکتی خودبه‌خودی استفاده شد و کل مسافت طی شده در طول مدت این آزمون بررسی گردید. عصاره‌های اتانولی هر پنج گیاه در محدوده $mg/50-200\text{ kg}$ به صورت داخل صفاقی آزمایش شدند و به عنوان شاهد مثبت نیز از دیازپام استفاده شد. عصاره گیاه بابونه شهری قادر به کاهش فعالیت حرکتی موش به صورت وابسته به مقدار مصرف شده و عصاره اسطوخدوس در مقدار $mg/kg 200$ به صورت داخل صفاقی آزمایش شدند. فعالیت حرکتی موش را کاهش داده است. عصاره الكلی بابونه شهری در مدل فقدان رفلکس righting ناشی از پنتوباربیتال اثرات خواب‌آوری

عنوان پایان‌نامه ۷: بررسی تأثیر ان‌استیل‌سیستئین بر بیومارکرهای التهاب در پیلونفریت حاد کودکان

نگارنده: دکتر زهرا علامه (پایان‌نامه دکترای تخصصی داروسازی بالینی)

اساتید راهنمای: دکتر جمشید سلامزاده، دکتر عبدالله کریمی

اساتید مشاور: دکتر صدیقه رفیعی طباطبایی، دکتر مصطفی شریفیان

این مطالعه، یک کارآزمایی بالینی تصادفی کنترل شده با دارونما و چهار سویه کور می‌باشد. تمام کودکان ۱ تا ۱۴ سال با تشخیص قطعی یا محتمل پیلونفریت حاد که در بیمارستان کودکان مفید در فاصله زمانی دی ماه ۹۲ تا دی ماه ۹۳ بستری شده بودند، به صورت تصادفی در گروه‌های

إن‌استیل‌سیستئین (NAC) یک آنتی اکسیدان قوی و ایمن است که اثرات مفید آن در پیشگیری و درمان بیماری‌ها و شرایطی که توسط استرس اکسیداتیو ایجاد می‌شود به اثبات رسیده است. هدف مطالعه حاضر، بررسی اثر NAC بر بیومارکرهای التهابی در پیلونفریت حاد کودکان می‌باشد.

در میزان کاهش CRP بین دو گروه مشاهده نشد. همچنین تفاوت معنی داری بین دو گروه در روز از بین رفتن پیوری، روز از بین رفتن باکتریوری، میزان کاهش در شمارش لکوسیت ها و کاهش درصد نوتروفیل مشاهده نشد. میزان بروز عوارض در هر دو گروه اختلاف معنی داری نداشت.

به نظر می رسد که NAC با مقدار به کار رفته در این مطالعه، برای مدت کوتاه ۵ روزه نمی تواند کاهش معنی داری را در بیومارکرهای التهابی مثل CRP، PCT و شمارش لکوسیت ایجاد کند. پیشنهاد می شود در آینده مطالعاتی با مقدار بالاتر و/ یا مدت طولانی تر مصرف این دارو و همچنین بررسی پیامدهای طولانی مدت با استفاده از اسکن کلیوی با دی مرکاپتوسوكسینیک اسید (DMSA) انجام گیرد.

دارو و دارونما وارد شدند. بیماران قرص های جوشان NAC ($42/51 \pm 44/43$ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن در روز) یا دارونما را اضافه بر درمان اصلی عفونت به مدت ۵ روز دریافت کردند. دو گروه براساس نتایج پروکلسیتونین (PCT)، پروتئین واکنش گر سی (CRP)، شمارش لکوسیت، کراتینین سرم و عالیم بالیستی در روز اول (پایه) و روز پنجم از شروع دارو و همچنین براساس روز از بین رفتن پیوری و باکتریوری مورد ارزیابی و مقایسه قرار گرفتند.

۷۰ بیمار، ۳۵ نفر در هر گروه، مطالعه را تکمیل کردند. در تغییرات سطح PCT، بین گروه دارو و دارونما تفاوت معنی داری مشاهده نشد. اگرچه آنالیز درون گروهی کاهش CRP را در هر دو گروه نشان داد، ولی در آنالیز بین گروهی تفاوت معنی داری

عنوان پایان نامه ۸: شناسایی و افتراق اسپکتروسکوپی سلول های غیرچرخشی سرطانی

نگارنده: دکتر مریم نخجوانی (پایان نامه دکترای تخصصی سم شناسی - دارو شناسی)

اساتید راهنمای: دکتر سید فرشاد حسینی شیرازی، دکتر دیوید جی. استوارت

می شود. هدف اصلی این پژوهه بررسی این سلول ها و افتراق آن ها به کمک طیف سنجی FTIR بود. بدین منظور سلول های ۴ رده سرطان انسانی پستان (MCF-7)، تخم‌دان (A2780)، ریه (A549) و پوست (A375) در شرایط استرس متابولیک محرومیت سرمی قرار گرفتند و با سلول های

سرطان همچنان یکی از بیماری های کشنده است و یافتن راه های درمان بهتر و قطعی تر از اهداف محققان این رشته می باشد. با رشد تومور، همه سلول های سرطانی از وضعیت یکسانی از لحاظ شرایط مطلوب محیطی برخوردار نیستند و تومور از این لحاظ یک بافت هتروژن محسوب

قابل توجهی در آن‌ها ایجاد نمی‌کند. روند کلی تغییر اندازه در سلول‌ها به سمت کاهش بود. محتویات پروتئینی تمام سلول‌ها به صورت وابسته به مقدار مصرف روند کاهش داشت و با رها کردن سلول‌ها در محیط مناسب افزایش می‌یافت. این نتایج می‌تواند بیانگر ارتباط استرس متابولیک با اوتوفاژی باشد. مطالعات FTIR و مدل‌سازی PCA نیز توانست به خوبی بین غلظت‌های مختلف سرمی و روزهای مختلف محرومیت سرمی، و همین‌طور روزهای مختلف رهاسازی سلول و غلظت‌های مختلف محرومیت سرمی که سلول هر رده متتحمل شده بود، افتراق قابل شود. این نتایج مؤید امکان استفاده از FTIR برای مطالعات تشخیصی در سرطان است.

شاهد مقایسه شدند. سلول‌ها در مدت ۱ الی ۶ روز تحت محرومیت سرمی قرار گرفتند و در هر ۲۴ ساعت، مقایسه بین گروه‌ها از لحاظ شکل‌شناسی، چرخه سلولی، سایز سلول، توانایی تکثیر، عملکرد میتوکندریایی، محتویات پروتئینی و طیف FTIR انجام گرفت. همچنین در هر ۲۴ ساعت، یک دسته از سلول‌ها در محیط حاوی ۱۰ درصد سرم رها شدند و توانایی بازگشت سلول به حیات طبیعی نیز با آزمون‌های فوق بررسی شد. نتایج نشان داد که سلول‌ها رفتارهای متفاوتی نسبت به استرس متابولیک نشان می‌دهند. برخی مانند MCF-7 به خوبی (وابسته به مقدار مصرف) در فاز G1 تجمع می‌یابند و استرس متابولیک، جمعیت آپاپتویک

